

Брезово гостува в Чирпан

Посещение на къща музей „Пейо Яворов“ в Чирпан и манастира „Св. Атанасий“ в с. Златна ливада организира Туристическия информационен център и НЧ „Отец Паисий-1876“ - гр. Брезово със съдействието на Центъра по биологично земеделие, биологично животновъдство и пчеларство.

Над 30 души от Брезово и селища от общината с огромен интерес и нескрито вълнение разгледаха двете светини, които са с непреходно значение за нашата култура и духовност. Посещението до запазената непокътната родна къща на поета съвпадна с 57-те Яворови дни. След като разгледаха изложените оригинални документи, снимки и предмети, посетителите чуха и вълнуващи думи за живота на гениалния поет от Тодор Иванов, председател на Фондация „Яворов“. Те разгледаха също и читалище „Димитър Данаилов-2013“ в Чирпан, като останаха възхитени от

галерията и етнографската му сбирка.

Голяма духовна радост за брезовчани достави и посещението на манастира „Св. Атанасий“ до с. Златна ливада, основан преди 17 века (344 г.) от св. Атанасий Велики. Кметският наместник на селото г-жа Ирина Панева разказа историята на манастира.

По време на пътуването гостите разшириха познанията си за ползите от биологичното земеделие след беседа, изнесена от Ваня Русинова, ръководител на Центъра по биоизземеделие. Бяха представени и редица биологични продукти, произвеждани на територията на общината.

Ваня Русинова

„Имам си една мечта“

Така е озаглавена първата самостоятелна изложба на Десислава Тодорова, която се откри на 6 февруари в софийската галерия „Credo Bonum“. Изложбата се реализира с подкрепата на Фондация „Зингер-Захариев“.

През юли месец жителите на село Гранит ще могат да видят нейните творбите в галерия „Гранит“.

Десислава е от един от авторите, които от самото начало участват в изложбите, организирани от НЧ „Христо Ботев-1926“ с. Гранит, и не спира да твори. Във фотографите, които Деси показва, са включени няколко обекта, снимани в селото.

За своите произведения авторката сподели: „Творбите са

контекстови и многопластови, отразяващи различни търсения със социален характер. В основата на изложбата попадат 15 фотографии на обекти с различно предназначение, но сходна съдба - изоставени, забравени, разрушени. Колажите напомнят за началото на съществуването на тези обекти и животът, който е кипял тогава, за да зададат въпроса може ли

хората, усмивката, труда, прогреса, искрата живот отново да се върнат по тези места.

„Имам си една мечта“ цели да провокира и зашлеви шамар на съзнателния човек, който е допуснал разрухата, разпада, деградацията на индустрии, а чрез затварянето на училища и детски градини сякаш прави крачки към разрухата на обществото, човека, духа. Човекът,

който напуска дома си и оставя бащинията си на произвола на съдбата.

Текстовете на народни песни от Пиринската фолклорна област допълнително задълбочават разговора, добавяйки още един пласт история, емоция, загуба.

Цветното настояще контрастира с черно-бялата мечта, търсейки отговор на въпроса кое е споменът и кое е действителността?

Може ли разрухата да е достатъчно силен стимул за съзиждане? Дали където е горяло пак ще гори?

Скъсаният лист хартия, който винаги може да бъде възстановен с достатъчно желание и усърдие.

Проектът „Имам си една мечта“ е вик за събуждане на потенциала на България.

Гранит – наше село